

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců JUDr. Milana Podhrázkého, PhD., a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci žalobkyně **T. c., s.r.o.**, se sídlem x, zastoupené Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4, proti žalovanému **Magistátu města Mladá Boleslav**, se sídlem Havlíčkova 1307, 293 01 Mladá Boleslav, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o :

- I. Řízení se zastavuje.**
- II. Žalobkyni se vrací soudní poplatek ve výši 1.000,- Kč. Zaplacený soudní poplatek bude vrácen z účtu Krajského soudu v Praze do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.**
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 26. 1. 2016 domáhal podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ochrany proti nečinnosti žalovaného. Žalovaný byl podle žalobního tvrzení povinen zrušit jím vydaný příkaz ze dne 19. 8. 2015, č. j. DP-1512-9/2015, (dále jen „příkaz“) a pokračovat v řízení o správním deliktu, a to v návaznosti na odpor žalobkyně podaný prostřednictvím její tehdejší právní zástupkyně, společnosti F. C., s.r.o., (dále jen „dřívější zástupce“) prostým emailem dne 27. 8. 2015 a následně potvrzeným podepsanou elektronickou zprávou dne 1. 9. 2015. Příkazem byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání správního deliktu podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 249/2014 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“) spočívajícího v tom, že jako provozovatel vozidla nezajistila, aby byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla silničního provozu, neboť řidič vozidla dne 31. 3. 2015 na Komenském náměstí v Mladé Boleslavi nerespektoval dopravní značku IP 12 – Vyhrazené parkoviště pro rezidenty.

Podáním doručeným dne 6. 4. 2016 vzala žalobkyně svou žalobu zpět s odůvodněním, že byla postupem žalovaného uspokojena, neboť žalovaný vydal ve věci dne 15. 3. 2016 rozhodnutí č. j. DP-1512-20/2015, čímž ji uspokojil, protože provedl úkon, jež se žalobkyně svou žalobou domáhala. Vedle návrhu na zastavení řízení žalobkyně navrhla, aby jí byly přiznány náklady řízení.

Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li návrhovatel svůj návrh zpět. Soud proto v souladu s dispoziční zásadou a § 47 písm. a) s. ř. s. řízení na základě zpětvzetí žaloby zastavil.

Náhrada nákladů řízení by žalobkyni náležela podle ustanovení § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s., neboť žalobkyně vzala svou žalobu zpět z důvodu, že žalovaný vydal požadované rozhodnutí až po podání žaloby. Podle soudu je však v posuzované věci při rozhodování o nákladech řízení namístež užít ustanovení § 60 odst. 7 s. ř. s., podle kterého může soud výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů účastníkům nebo státu zcela nebo zčásti nepřiznává, jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné.

Existenci takových důvodů zvláštního zřetele hodných přitom soud shledal ve skutečnosti, že postup předchozího zástupce žalobkyně vykazoval rysy zneužívání práva formou procesních obstrukcí směřujících k prodlužování řízení (a to i ve fázi předcházející samotnému zahájení řízení o správním deliktu) – zasílání prohlášení o odepření výpovědi, ale i odporu elektronickou formou nadvakrát, z toho prvně bez elektronického podpisu, ačkoliv evidentně nic zástupci nebránilo učinit perfektní podání již napoprvé, opakované předkládání pouze nepodepsaného formuláře plné moci aj. Takové jednání vykazuje znaky toho, že primárním cílem bylo dosáhnout zániku přestupkové odpovědnosti v důsledku uplynutí prekluzivní lhůty podle § 20 přestupkového zákona, což ostatně odpovídá postupu hojně využívanému dřívějším zástupcem žalobkyně i v mnoha dalších přestupkových řízeních. To je soudu známo jednak z judikatury (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2014, č. j. 10 As 151/2014-33, ze dne 12. 3. 2015, č. j. 4 As 26/2015-31, ze dne 29. 5. 2015, č. j. 2 As 247/2014-48 nebo ze dne 18. 6. 2015, č. j. 9 As 215/2014-42), ale rovněž se jedná o skutečnost obecně známou (srov. např. článek na webu http://zpravy.idnes.cz/pokuty-pojisteni-urednici-panama-petr-kocourek-ftd-/krimi.aspx?c=A130712_152955_pardubice-zpravy_mt).

Řízení ve správním soudnictví má přitom sloužit k ochraně veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob (srov. § 2 s. ř. s.) a nikoliv jako jeden z nástrojů směřujících k dosažení zániku odpovědnosti za správní delikt bez jeho věcného projednání. Postup zástupce, jež si zvolila žalobkyně, představoval akt na hraně zneužití práva, a byť se jedná o procesní strategii, kterou obviněný z přestupku může zvolit, z hlediska nákladů řízení plně odůvodňuje ze strany soudu aplikaci ustanovení § 60 odst. 7 s. ř. s.

Výrokem III. soud rozhodl o vrácení části zaplaceného soudního poplatku. Podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1.000,- Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Zaplacený soudní poplatek činil 2.000,- Kč. Z tohoto důvodu zdejší soud v souladu s § 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích rozhodl o vrácení zaplaceného poplatku žalobkyni sníženého o 1.000,- Kč, tedy ve výši 1.000,- Kč.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí,

proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 8. dubna 2016

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová